

CELÉ STVORENIE JE ZÁZRAK: PRVÝ HÝBATEĽ

„Je to také mohutné, komplikované a pritom jednoduché, že musíme uznať, že je Prvý Hýbateľ.“ TÓTH Jozef, 31.júl 2016 - osobná komunikácia

Mons. Jozef Tóth v rozhovore s Dr. Cyrilom A. Hromníkom nedeľa 31.júl 2016, Košice

„Keďže všetko sa na svete i vo vesmíre pohybuje – prečo sa pohybuje? Pretože niekto to popchol a vo vesmíre ani všade na zemi nieto rezistencie? Alebo je to konzumovaním energie, ak - odkiaľ je tá energia?“

Tieto tri otázky položil ani nie pätnásť ročný žiak, Cyril Hromník pred 60 rokmi na hodine astronómie straníčke, súdružke učiteľke Leskovianskej. Odpovede sa nedočkal. Na druhý deň sa od spolužiakov dozvedel čo povedala súdružka učiteľka po jeho odchode z triedy na vlak. „Ten Hromník sa pýta otázky, aby bolo treba potvrdiť, že Boh to popchol a od tej doby to ide bez rezistencie.“ Okrem toho mala narážky je katolík z katolíckej rodiny. Dodnes nemá odpoveď na svoje otázky, zo svetských vedeckých prameňov.

Náš odborník venujúci sa tej najstaršej evidenciou vystopovateľnej histórii pred Kristom nám pripomína, že v najstarších dobách ľudia sa zaujímali čo bolo predtým, z čoho to vzniklo, čo bude potom a čo je nad nami, hore. Základom, najdôležitejšou vedeckou osou starých kultúr bolo náboženstvo, kozmológia náboženstva, symbolizmus, pútnictvo, matematika. Riadili sa tromi fázami života:

1. keď sa o nás starajú (naše detstvo)
2. keď sa staráme my (keď vychovávame vlastné deti)

3. keď nás už nepotrebujú, (nad 40 rokov a vyššie), no zároveň kedy sme najmúdrejší a ešte máme dostatok síl.

Múdrose ľudí sa spojila, kombinovala, a tak vzišla naakumulovaná múdrose, dnes zvaná veda. Preto v dávnovekých dobách v skalných jaskyniach a lesoch žili veveričky a múdri svätí muži. Tak tomu bolo aj a u nás, žili v Hercínskych lesoch (hvozdoch). (HROMNÍK, Cyril, A. 2016 - osobná komunikácia)

Nevychodenými chodníkmi, trnistými cestami treba kráčať za Múdroseu, Pravdou k Prameňu poznania - Bohu. „Aká úzka cesta, tesná je brána čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!“ (Mt7,14) Naši predkovia ovplyvnení svätými mužmi z Bháratákandam/Indie v treťom štádiu života putovali za umom a múdroseu na severozápad a za svojim Stvoriteľom na sever. Najväčším šťastím im bolo, ak pri svojej dlhej púti k Bohu zomreli. (HROMNÍK, Cyril, A. 2016,osobná komunikácia) Po zanechaných a znovu objavovaných stopách pútnikov na sever, povedie nás autor vo svojej novej knihe zameranej na najstaršiu históriu Považia.

Fundamentálnym žriedlom múdrosti a mocnou motiváciou historických výskumov Cyrila A. Hromníka je otvorenosť Pravde Božieho Zjavenia, čo v silne materializovanom svete naráža na predpojatý odpor. Tma však nikdy nepremôže Stvoriteľské SVETLO BOHA EL.

Nízke ľudské vlastnosti ako záviše, nežičlivosť, pýcha... sú sprievodným znakom malosti ducha, nerozumnosti a čo horšie, vedú k vlastnej i celospoločenskej škode; k sploššovaniu obzoru človeka, rozsievaniu zla, blúdeniu v temnotách. Ilustračne spomeňme skúsenosť nám blízkeho autora Jozefa Ignáca Bajzu, narodeného v neďalekej obci Predmier, autora niekoľkých prvenstiev. Po prvom slovenskom románe mu patrí i prvenstvo v uvádzaní ďalšieho nového žánru do slovenskej literatúry, a to epigramu. (ŽEŇUCHOVÁ, Katarína. 2016. *Jozef Ignác Bajza v kultúrnom a literárnom kontexte*. s 195.) Hľa, čo Bajza postrehol v epigrame Postreh. /Skutky mnohých dobrých ľudí/ /ocitli sa v nenávisti.../ /No tie skutky sú priam vzorné!/ /V neláske sú zo závisti./

Vráťme sa späť na úzku cestu Múdrosti slovenského rodáka Cyrila A. Hromníka: „Cyril však v žiadnom jazyku nič neznamená, zato Kiril, zostavené z tamilských slov Kiri-El je Horou Boha Svetla, teda Horou jediného biblického Boha El. Preto prijatím-krstu svetla - prišlo Svetlo Boha El k svetlu Hory Boha El, teda ku Kirilovi, čiže svetlo k svetlu.“⁽⁸³⁹⁾ („A zaiste nie je čistou náhodou, že v Ríme, 50 dní pred svojou smrťou, Konštantín Filozof obliekol sa do rehoľného rúcha a prijímuc svetlo k svetlu, dal si meno Kirillos.“) HROMNÍK, Cyril A. 2013. *Sloveni a Slovensko: Velebníci Vlasatého Boha na horizonte histórie* (ca. 3200 pr. Kr. – 907 po Kr.) Martin: Vydavateľstvo Matice slovenskej. s. 838-9. ISBN 9788081280955.

Lúče svetla EL priťahujú muža so svetlom v mene k oslňujúcemu svetlu Absolútnej Pravdy. Deje sa tak s požehnaním Najvyššieho. „Boh je nekonečný a nemá ani začiatok,

ani koniec. Ako teda mohlo niekedy byť „na počiatku“? Uvažuje **Kiri-El** A. Hromník a pokračuje: „...Slovenské „na brieždení“ je absolútne presné a nemá dnes obdobu v žiadnom inom jazyku.“⁽¹⁴⁵⁾ „Len dávnovekí Sloveni mohli slovu „brieždiť“ nepochybne rozumieť a vedeli ho používať s presným významom.“ „K tomu treba dodať prvú vetu Evanjelia podľa sv. Jána: Na počiatku bolo **Slovo a Slovo bolo u Boha a Slovo bol Boh**.“ „Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo ani jedno z toho čo povstalo.“ „Celkom jasne, slovo bolo inštrumentom Boha pri stvorení sveta zo slova a to slovo bol sám Boh.“ „A to dravidské slo - pre 'slovo' je jedným z dvoch koreňov nášho národného mena **Slo-veni**...“⁽¹⁴⁶⁾

Matka, Mária Hromníková s láskou vyprevádzala svojho syna slovami: „Nech ti Pán Boh osvecuje um.“⁽¹⁵³⁾ A čitateľ v nepretržitom ohromení z blyskotu drahocenných pokladov -vydolovávaných z hĺbín času – o ktorých nemal ani potuchy, neustále žasne. Zachytáva i žehnajúci dotyk matky **Kirila** – Márie i jej úsmev sprevádzajúci syna z Večnosti. „Naša slovenská umnosť či múdrosť je darom a priamou odvodeninou od predvédskej, bohyně Umy, ktorá definitívne spadá do predvédskej doby pred polovicou druhého tisícročia pred Kristom. A tak ďaleko sa musia hľadať korene Slovenov a slovenského národa.“⁽¹⁵³⁾ „Prekvapivá, ale neodškriepiteľná príbuznosť tejto dravidskej, slovenskej a hebrejskej terminológie je až udivujúca a poukazuje na starobylosť slovenčiny a nadväznosť Slovenov/Slovákov na dve celý svet ovplyvňujúce kultúry, jazyky a národy v tých najstarších dobách.“⁽¹⁴⁶⁾

Šavel-Pavel

„...Šavol, vo včasnej slovenčine Šavel, pochádza z dravidského Šávu-El 'Duch svetla' čiže 'Duch Boha El'. Priliehajúcejšie meno pre kandidáta na prvú misiu učenia Ježiša Krista si sotva možno predstaviť. A na ceste do Damašku blesky svetla šľahajúce okolo neho... ho premenili z prenasledovateľa stúpencov Ježiša Krista na hlásateľa Kristovej pravdy.“⁽¹⁷⁰⁾ Apoštol Pavel po svojom obrátení sa stal jedným z najvýznamnejších apoštolov Krista tým, že bez výhrad otvoril brány Cirkvi všetkým národom a kultúram. „...úplne nezávislé ale tiež na Boha El sa obracajúce meno Pavel – z dravid. Pávu- el - Šíriteľ svetla -, Kazateľ svetla -, Spevák, alebo Ospevovateľ svetla -. Inými slovami Misionár Boha El.“⁽¹⁷⁰⁾ Mocným zážitkom je pozorovať vnáranie vedca do najstarších historických súvislostí. **Kiril** A. Hromník uvažuje prečo si sv. Pavol vybral práve nás? Prečo išiel do Tesaloniky? **Prvá epištola sv. Pavla Solúnčanom bola adresovaná Slovenom mesta Solún v slovenskom jazykom hovoriacom Macedónsku.** (HROMNÍK, Cyril, A. 2016 - osobná komunikácia) „...prvý koncil alebo snem 'apoštolov a starších' v Jeruzaleme najpravdepodobnejšie roku 49 po Kr. rozhodol sa vyslať sv. Pavel-a, misionára Boha Svetla El, na misijnú cestu k „pohanom.“ Nie však ku kadejakým pohanom v dnes bežnom zmysle slova, ale práve ku slovensky hovoriacim a Boga/Boha velebiacim pohanom v po slovensky hovoriacom Macedónsku... čiže k bohanom. „**Oni budú počúvať.**“^(Skutky 28.23,28) ⁽¹⁷¹⁾ Pochopiteľne,

apoštol Pavel si bol veľmi dobre vedomý vysokej spirituality Slovenov. Pri ohlasovaní evanjelia medzi Židmi nemali Pavol, Sílasy a Timotej úspech, priviedli však k viere veľké množstvo bohobožných Grékov. Utvorila sa tam kvitnúca kresťanská obec, ktorá zostala Pavlovi oddaná úprimnou láskou. Pre nepriateľstvo Židov museli Pavol a Sílasy po čase mesto opustiť. Pavol napísal z Korintu v období medzi jeseňou r. 50 a jarou r. 51 svoj prvý apoštolský list, ktorý sa pokladá za najstarší zachovaný spis Nového zákona.

„Židovský Apoštol Ducha svätého ide k dravidskému Bohu velebiacim Slovenom.“⁽¹⁷¹⁾

„Po prekročení Dardanel Duchom Boha Svetla osvietený Šavel.... Bohom transformovaný na misionára Širiteľa svetla (El), pod menom Pavel, zamieril rovno do striebro a zlatonosnej zeme pokrytej stromami, vtedy už helenizovanej, ale do určitej miery ešte stále po slovensky hovoriacej oblasti gréckej Makedónie.“⁽¹⁷¹⁾
„...apoštol Pavel zamieril do po slovensky hovoriacej Macedónie a miestnym Slovenom adresoval aj svoju prvú epištolu. Zjaveným Bohom jeho misie bol Ježiš Kristus, Syn neviditeľného Boha Otca a potomok nehmataiteľného Ducha svätého. Macedónsko bolo akoby predurčené na to, aby sa tam jediný Boh v novom viditeľnom rúchu zmätenému ľudstvu predstavil a priblížil. Macedónski Sloveni v Solúne tento koncept poznali už pred príchodom sv. Pavla. Poznali ho prostredníctvom ich dlhodobých kontaktov s indickými obchodníkmi, ktorých svätí muži a učenci žijúci v lesoch s veвериčkami v jaskyniach a horských samotách kultivovali teológiu a kozmológiu, ktorá cez námorný obchod indických Pani (Poeni~Puni alebo Féničania...) prešla aj s príslušnou terminológiou do Kena'anu a do v ňom Bohom danej Palestíny a zakotvila v miestnej aramejčine a neskôr v ranej hebrejčine Starého zákona (Torah). Odtiaľ prešla, ako to naznačuje etymológia Solúna, zaiste aj do toho slovenského mesta v Macedónsku,⁽¹⁷³⁾ kde „Makedon“ opisuje „Zem Viditeľného Boha Svetla.“⁽¹⁷²⁾

„Ja som El a niet Jahvah-a a niet Elohim-a mimo mňa!“

Nepochopiteľné, neobsiahnuteľné, obdivuhodné sú cesty Božej Prozreteľnosti. Aký to Boží plán, aká milosť, požehnanie Boha EL, že tak prekvapivo hlboké korene Slovenov sú dosiaľ živé? Niečo nezvyčajne v histórii! Pretrvávajú živé i bez výbojných bojov Slovenov. Aká to mocná sila vnútornej nevedomej pamäte! Hromníkové objavy svedčia o tom, že naše korene sú neprestajne živé vďaka našej duchovnosti, viere v Trojjediného Boha (Triglav pred Kr.), ktorú si vďaka Vyššej moci kontinuálne uchováваме v hĺbke duší, sŕdc. V Bohu je ukrytá sila Slovenov/Slovákov. Vďaka Najvyššiemu sme dosiaľ tu! „...viditeľný dravidský boh svetla El, ktorého dobre poznáme z Prvej knihy Mojžišovej. Je to jedno z mien v Biblii, ktorému biblisti nevedia alebo nechcú nájsť správny význam“. „A nikoho zatiaľ nenapadlo hľadať to mysteriózne meno El v tamilčine, kde **EL** je dravidské slovo pre **SVETLO** a zdroj svetla Slnko. A nič v celej Biblii nie je tak blízko k podstate Boha alebo definícii **Boha** ako **SVETLO**. Sám Boh ústami Izaiáša povedal: „**Ja som El a niet Jahvah-a a niet Elohim-a mimo mňa!**“^(172; HolyName Bible. 852) Obsahovo výstižné pomenovanie sv.

Božej Trojice dravidským KADAVUL sa nielenže páči **Kiri-El** Hromníkovi. Podľa neho najlepšie vystihuje Toho, **ktorý nemá začiatok ani koniec**, ktorý je **Nad Pochopenie človeka**. (210)

Úžas nad úžas sprevádza čitateľa stránku za stránkou jeho knihy. Tak je tomu i pri odhalení tajomstva štátneho znaku Slovenska! „Ďalší výskum môže vyjasniť, ktorý z našich Kriváňov bol Kirilovou Horou Boha Svetla EL. Najpravdepodobnejší je to ten v Malej Fatre, a to z dôvodu, že súc Horou Svetla Boha El, je Bielym Kriváňom (BK) slovenskej trikolóry vo Fatre, spolu s Modrým Kékešom (MK) v Matre a s Červeným Kriváňom (ČK) vo vysokej Tatre. A tieto tri eminentné hory dávnovekého Slovenikam a o niečo mladšej Slovenskej Maravy tvoria známe a slávne, ale zatiaľ nepochopené slovenské trojvršie BK-MK-ČK. Zrejme tu šlo o prominentný kult Boha Svetla El a nebol by som prekvapený, keby sa raz zistilo, že po Dravidoch z predbronzovej doby a po v Chaldejsku semitizovaných Židoch Sloveni v tieni BK-MK-ČK boli tretím (v poradí pravdepodobne druhým) Ísai-ar-El, alebo tretím Izraelom. Tento objav by nás mal viesť k lepšiemu porozumeniu zatiaľ nepochopeného výroku sv. Cyrila, že Izrael je na „Boha hľadiaci um“ a jeho Horou Svetla v srdci Európy mohol byť ktorýkoľvek alebo aj každý z troch Kriváňov.“ (840)

Kto pozná dĺžku reťaze vrúcnych modlitieb prierezom tisícročí našich bohabojných predkov obvíjajúcu Slovenikam, Slovensko? Pretrvávame aj vďaka zdravým plodom bohumilého ľudského dobra, trpezlivom znášaní krívd, neprávostí síl zla, vďaka martýrstvu a predovšetkým vďaka vernosti, oddanej dôvere Stvoriteľovi. Zakúšame: ON je našou ISTOTOU. Otázne je ako obstojíme v terajších skúškach. Ubránime, zachováme si vieru a vernosť Bohu, keď Zákon Zákonov – Desatoro Božích prikázaní zneuctujeme? Navrátime sa intenzívnejšie k našej podstate – spirituálnosti? Najťažšou, zároveň najjednoduchšou cestou je a zostáva v totálnej dôvere objať kríž, ako činili generácie Slovenov/Slovákov pred nami. „... Ja som cesta, pravda a život...“ (Jn 14,1-7) Napokon: „Veď nič nie je skryté, čo by sa neodhalilo, a nič utajené, čo sa neprezvedelo.“ (Lukáš 12,2) A tiež: "Veď každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu." (Jn 3:20, 3:21)

Hora Boha Svetla - Kiri-El (839)

Podivuhodný súzvuk: Cyril alias Konštantín s Cyrilom alias **Kirilom** A. Hromníkom plodmi svojej namáhavej práce svedčia o hlavnom zdroji múdrosti - Božom zjavení.

„Dravidská, predvédska Uma, ktorej meno znamená 'Svetlo', je žiarivou ženskou podobou ohnivej alebo slnečnej tváre Božskej Múdrosti a prameňom nášho umu, ako aj „autorom a darcom života a Uma pretrváva v jej chráme na kopci.“ Preto aj bola známa ako Bohyňa Hôr – Parvati.“ (839-840) A tu sa nevdojak vynára paralela Cyrila alias Konštantína s Cyrilom A. Hromníkom: „Svojou voľbou 'múdrosti' Kiri-el alias

Konštantín alias Cyril naznačil, čo by malo byť prvoradou voľbou v živote človeka: hľadanie múdrosti. Cyril počúval ľudí hovoriacich mnohými jazykmi, aj s nimi rozoberal filozofické, teologické, mravné aj materiálne vedecké otázky. Ale jeho hlavným zdrojom múdrosti bolo Božie zjavenie. Preto on videl Izrael ako „na Boha hľadiaci um“. (840)

Aká nepatrná je naša vďaka, aké ohromenie z riadenia Božej Prozreteľnosti. Vďaka OTČE za Tebou darované osvietené, vnímavé, pokorné duše Slovenov/Slovákov; za dar jasnozrivých pútnikov, pastierov, prorokov, apoštolov v priereze vekov. Znásobujú, umocňujú darované talenty transcendentným presahom. Rozsievajú krásu načieraním zo sfér Ducha, povznášajú naše bytie k Stvoriteľovi, učia nás múdrosti srdca. Spomeňme významného slovenského hudobného skladateľa a klavírneho virtuóza - Františka Lista, rodáka zo slovenských rodičov a slovenského Uhorska. Literárnu historičku Evu Fordinálovú, jej vhlád do – hlbšie nepreskúmaných, takmer nepovšimnutých diel: „*akou mohutnou silou dokáže zapôsobiť konkrétne literárne dielo, ktoré obsahuje akoby akumulovanú energiu predchádzajúcich stáročí, ktoré cez históriu osvetlí súčasnosť a ukáže jej zmysel a nové perspektívy. Dielo, ktoré dokáže spôsobiť zásadný zvrát svojim nenapadnuteľným ideovým posolstvom.*“ (FORDINÁLOVÁ, Eva. 2015. *Otec a syn národa*. s.6) Žiaľ, príčasto sú hlbaví rozsievачi krásy svetú „neviditeľní“ a predsa: svetlo poznania ktoré ohlasujú nemožno ukryť! Vďaka Ti PANE za tento „Jakubov rebrík“ i za trpezlivosť so svojimi učňami.

„Pred príchodom Ježišovým tu Sloveni, bratia boli!“

Z lona Slovenov, dnes maličkého Slovenska vzišiel, nevychodenými cestami kráča, tesnou bránou vchádza:

O B J A V I T E E

*Tak sa zdalo, že sme skiad'si prišli,
že sme tu nikdy neboli,
a že len čosi pred Cyrilom, Metodom
nás tu na krídlach
priniesli sokoly!
A že všetko, čo tu máme,
to nie je naše,
to sme len biedni prebrali
a nebol to náš génius,
čo staval mestá, cesty i valaly!
A hľa, prišiel objaviteľ,
prorok
a jeho hlas znie stá sólo,
sólo veľpiesne o našom počiatku
a nespieva o tom, čo s nami je a čo bude,
lež spieva o tom, čo bolo!
Čo bolo, kedy a kde!
Ten refrén sa v piesni natíska!
Bože, odkiaľ sme a kto sme
a kde je naša kolíska!*

*A sme tí istí, čo sme boli,
 i keď do cesta prskla hrstka soli,
 tisícročia pred príchodom,
pred príchodom Ježišovým
tu Sloveni, bratia boli! (zdôraznila E.K.)
 A ako stĺpy a značky toho
 sú názvy hôr, riek i polí
 i viera v jedného Boha
 i bratstvo a láska
 tu ako večné svetlo
 horí, horí!
 A ten prorok, objaviteľ,
 je tu a jeden z nás,
 nuž, Sloveni,
 pomodlime sa s ním Otče náš.
 A za objav postavme mu
 pomník,
 veď on je objaviteľ,
 on je prorok,
 jubilant Cyril. A. Hromník!
 Objavil nás celkom, celých,
 náš rub i naše líce.
 Pozdravuje ho preto celé Slovensko,
 všetci Sloveni
 i rodné Hrabušice!*

Jozef Tóth Košice 16.2.2012

Meno objaviteľa HROMNÍKA máme dokonca predznačené v Matúškovom texte piesne slovenskej hymny. */To Slovensko naše posiaľ tvrdo spalo/ ale blesky hromu vzbudzujú ho k tomu aby sa prebralo/*

Mocné hrmenie z Hory Boha Svetla Kiri-El ⁽⁸³⁹⁾ je znamením. **Kiril** Cyril A. Hromník hrmí svetu: **EL – je meno Hýbateľa!** Ako naložíme s nečakaným darom ktorý presahuje naše chápanie?

OČAMI VIDIACICH

Prof. Eva Fordinálová v rozhovore s Dr. Cyrilom A. Hromníkom štvrtok 14. júl 2016, Skalica.

Stretnutia s pokornými velikánmi ducha rozochvievajú naše vnútorné struny oduševnením. A vďaka z nich sálajúcej, dojímavej ľudskosti, znenazdania s ľahkosťou roztancujú sa v nás i stuhnuté údy tela, duše iskriacimi impulzmi... „...*Vlnové radiolokačné kontakty pôsobia aj keď si to neuvedomujeme...*“ (TÓTH Jozef. 2016 - osobná komunikácia) Vďaka Ti Pane za Tvoju poetku, literárnu historičku, vnímavú bádatelku - pani profesorku Fordinálovú!

„Pyramída našej slovenskej kultúry: ste náš Mojžiš!“

„...Vašu knihu považujem za pyramídu našej slovenskej kultúry. Prechádzala som ňou (a ešte stále prechádzam) s prekvapeným úžasom nad všetkými súvislosťami, objavmi, ktoré mi vyrážajú dych. Odkedy som sa začala intenzívnejšie venovať našej literárnej histórii, presviedčala som sa (čo som predtým iba inštinktívne precitovala), že naším základným národným archetypom je duchovnosť. A vašou zásluhou som si teraz mohla priam na ňu „siahnúť“ dôkazmi, objasnením jej prameňov a ich pretrvávania v nás, hoci sme si ich neuvedomovali. Stále priťahoval moju pozornosť náš štátny znak, a Vy ste mi vysvetlili, čo mi zostávalo skryté – prečo práve Tatra, Matra, Fatra, cítila som opar tajomstva, ale nevedela som si s ním poradiť. Teraz už viem. Aj prečo práve zákonite sa v znaku na nich „objavil“ kríž. Úžasná vzájomná symbolika. Máme najväčšmi hovoriaci štátny znak na svete – a my to nevieme prečítať. (Vlastne teraz už by sme ho prečítať mohli – vyčítať z neho najúžasnejšie poznania o sebe – a s ním aj súvisiacu zodpovednosť – predstrieť svetu duchovné posolstvo z neho vyžarujúce. Vyššie nad inteligenciou rozumu stojí inteligencia ducha.)

A isteže nielen Tatra, Fatra, Matra, všetky ďalšie odhalenia našich pohorí, riek, vnútorného obsahu slov, ktoré prežívame bez poznania ich jadra. Ako môžem všetok svoj úžas vyjadriť? Skutočne pyramída, v ktorej som prenikla do úplne iného časopriestoru. Ste Hromník – a skutočne ste ma ohromili. Obávam sa iba jedného: či na Vás stačíme, či si Vás vieme zaslúžiť. Či budeme mať dosť odvahy si tú pyramídu prisvojiť, povedať svetu: je naša! A my už vieme, odkiaľ pochádzame, kto sme, kam by sme mali smerovať! Ste náš Mojžiš!“ (FORDINÁLOVÁ Eva. 2015 - osobná komunikácia) Vďaka Pane za Tvojich spevákov krásy, za pokorných. Pozdvihujú nás i priťahujú príkladom... „...až sa červenám pri šírke a hĺbke jeho poznania, nesiaham mu ani po kolená a na jeho veľkosť nedovidím, som príliš malá svojimi vedomosťami...“ (FORDINÁLOVÁ Eva. 2016 - osobná komunikácia)

Prof. Eva Fordinálová s Dr. Cyrilom A. Hromníkom 14. júl 2016, Kalvária - Skalica.

Úprimná vďaka Pane, za kňazov podľa Tvojho Srdca! Sami obťažaní ťarchou príkoria, bolesti, vyčíňania zlého..., s láskou objímajú svoj kríž zvestujúc Tvoje Slovo, šíria Dobro, zaštepujú Krásu. Vďaka Ti Pane za Tvojho verného apoštola, básnika, prozaika, žalmistu, frekventanta Čiernej univerzity PTP - vojenských pracovných táborov - Mons. Jozefa Tótha! „...**Zasiahol nás mor... Na povrchu sa už nedalo chodiť. Zostúpil som dolu.** Žil som a obdivoval božskú komédiu! Bol som baníkom ducha. Pri systematickom vyprázdňovaní sveta som zistil, že som plný sily a krásy. A tak som ju rozdával. Dlho...” (TÓTH, Jozef.1995. *Človek Jób hovorí s diablom. Evanjelium apoštola Judáša.*)

„...Vďaka za vibráciu, za vlnenie... Je to kolos, takéto obrovské dielo nikto nenapísal, to je niečo úžasné, robí takú pioniersku prácu, u nás ani nie sú ešte pripravení ľudia... Strašne si vážim, že lepšie pochopil moju tvorbu ako naši „osvietení“ kňazi. On má nielen vhlád, on má i meta vnímanie! Muž, ktorý ovláda toľko ako pán prof. Hromník je iluminovaný človek...” (TÓTH Jozef. 2016 - osobná komunikácia)

Mons. Jozef Tóth v rozhovore s Dr. Cyrilom A. Hromníkom, JUDr. Jánom Lemešom nedeľa 31.júl 2016, Košice

Reflexia na 8. kapitolu diela Dr. Cyrila Hromníka: Sloveni/Slováci kde sú vaše korene?

S potešením som prečítal 8. kapitolu spomínaného diela pána Dr. Cyrila Hromníka. Jeho sentencie i aprobácie názvov: Pesach, Pečať, Veľká noc a iné historické skutočnosti nenarúšajú ani nevyvracajú historickú pravdivosť, vyjadrenú v Pentateuchu, ani jej náboženský obsah a význam. I keď nie som biblista, ani jazykovedec, ale z prameňov, ktoré boli a sú k dispozícii aj v tejto oblasti, jasne dokazujú, že súčasné jazykové, ale aj pôvodom označované národy nie sú výlučne „svojské“, že pochádzajú, preberali alebo preberajú či krvne sa miešajú s generáciami a národmi, ktoré tu tisícročia boli pred nami, ale aj my sme boli „aliquo modo“ v nich

alebo ony v nás! Preto i názvy, obsah, zvyky, prastaré tradície, bez identifikácie ich pôvodu i určitá spirituálna nadväznosť tu je. A jej dešifrácia nás nielen poteší, ale aj utvrdí v prastarých princípoch sveta i metasveta, v tajomnom styku zeme i neba, Boha i človeka! Ide o prazjavenie, o prvý kontakt, dávno pred Mojžišom i pred východnými náboženstvami! Je to len veľký objav a prínos i v tejto náboženskej oblasti, ktorý potvrdzuje identitu kontaktu človeka s Bohom! I keď „transitus“ sa v najširšom okruhu chápe ako útek do Egypta a prechod cez Červené more, nie nad krvou poznačenými dverami, pravda a podstata zjavenie, i historicky sprobovaná, je v tom, že sa začínajú písať dejiny vyslobodenia, oslobodenia nielen z egyptského otroctva, ale z prvotného otroctva hriechu, zla, narušenia orda, rovnováhy medzi Bohom a človekom, narušením projektu, ktorý je zafixovaný „in nuce“ v jadre každej ľudskej bytosti, ale aj v celom vesmírnom univerzu! Transitus je obnovením tohto projektu, a to cez štácie: Abrahám, Mojžiš, proroci a finálny bod: Ježiš! Je to obnovenie človeka, stvoreného na obraz Boží. Všetky ostatné portréty tohto človeka vo všetkých veľkých svetových náboženstvách sú iba zahmlenými, či vybájenými, ale pôvodnú realitu potvrdzujúcimi svedectvami. A jazykove sa preniesli aj do tejto finálnej podoby zjavenia v Kristovi! Miešanie národov, rečí, zvykov, je historickou realitou. A to, že autor nás našiel ďaleko pred príchodom sv. Cyrila a Metoda a že nás nielen jazykovo, ale aj spirituálnym depozitom v napojení na „zmluvu Božiu“, na testament, pečať posunul z hryzoviska nedávnych storočí do sveta prastarých predkov božieho ľudu! Je to vzácny príspevok nielen jazykový, ale aj národný, náboženský a všeľudský! Najväčším potešením je, že Sloveni/Slováci si cez tisícročia nielen cez kresťanské tisícročie, uchránili boží kredit, prapôvodný boží projekt a vo všetkých životných formách ho registrovali, a v starých pojmoch a zvykoch si ho preniesli aj do finále zjavenia, ktoré sa úplne završilo v Ježišovi z Nazareta. A to pravé a čisté Slovensko aj v záplave lacného, komerčného sveta si zachováva i teraz poriadok, pečať zmluvy, ktorá je prechodom k opravdivému, slobodnému a božskému životu!

Jozef TÓTH Civis Cassoviensis 5. máj 2011

Najväčšie šťastie človeka: putovanie za Stvoriteľom!

„SYNU, JA ŠE NEBOJÍM, ŽIVOT JE ISTEJŠÍ NA VEČNOSTI U BOHA AKO TU.“

Keď otec, dnes 91 ročného Mons. Jozefa Tótha zomieral vo veku 91 rokov, bol veľmi vtipný, veselý, humorný, tešil sa... Modliacim sa za neho, povedal: „**Ženy ešte ne!**“ Svojmu synovi - Jozefovi riekol: „**Synu, ja še nebojím, život je istejší na večnosti u Boha ako tu,**“ a usmial sa... „Pane nech sa to tak stane jak tam – keď si zomrel...“ Plodný rozhovor oboch iluminovaných mužov završíme čriepkami zo slov Mons. Jozefa Tótha: „Svätá Omša - je to ohromná sila, fantastická energia z Hostie, Premeneného Krista... Grunt som dával stále na to aj pred učenými aj neučenými: **JEŽIŠ KRISTUS**“

– JA som s vami po všetky dni až do skončenia sveta! Dnes je to odcentrované od Krista. Nie, my nezanikneme – katolícka cirkev nezanikne! Eucharistia je viac ako atómové slnko, atómové žiarenie... Nemáme predstavu ako emanuje Eucharistia! Adorujem denne za všetkých a za všetko...”

(TÓTH Jozef. 2016 - osobná komunikácia)

„Pán vyšetrovateľ robíte veľkú chybu, hľadáte škvrny na slnku!“

„Pán vyšetrovateľ robíte veľkú chybu, hľadáte škvrny na slnku!“ S úsmevom riekol Anton Semeš vyšetrovateľovi... (TÓTH Jozef. 2016 - osobná komunikácia)

Vďaka Ti Pane za Tvojho pútnika, apoštola Nazaretského absolvujúceho 14 rokov „postgraduálu“ na Moskovskej univerzite „na uránových rudníkach“ v Jáchymove. (SEMEŠ, Anton.2014. *Nie sme tu odvčera.*) Vďaka za dobrovoľného historika, knihovníka, saleziánskeho študenta, rev. Antona Semeša! <http://sloveni.forumsk.com/t14-topic>

„Autor, známy medzi blízkymi svojou skromnosťou, zostal taký aj pri zrode tejto vzácnej knihy... (Nie sme tu odvčera, vložila E.K.) ...len čo otvoríte knihu, nájdete v nej informáciu, kde sa Anton Semeš neuvádza ako autor, ale ako usporiadateľ hotových myšlienok, napísaných inými dávno pred ním: „Usporiadal Anton Semeš.“ O čo je autor skromnejší, o to je v historických pravdách presnejší.“ (DRASTICH,Miloš.2016.Prastaré slovanstvo dôkazmi spisov.)

Anton Semeš: Autori, ktorí nás oslovili: Strabón, Tacitus, Ptolemaios, Dio Cassius, Herodianos, Ammianus Marcellinus, Mircea Eliade, Vojtech Zamarovský, Milan Augustín a Cyril Hromník. (SEMEŠ, Anton.2014. *Nie sme tu odvčera.*)

Elena Kaplanová

Bibliografické odkazy:

HROMNÍK, Cyril A. 2013. *Sloveni a Slovensko: Velebníci Vlasatého Boha na horizonte histórie (ca. 3200 pr. Kr. – 907 po Kr.)* Martin: Vydavateľstvo Matice slovenskej. ISBN 9788081280955.

HROMNÍK, Cyril A. 2010. *Sloveni / Slováci: Kde sú vaše korene? K prameňom najstaršej histórie Slovenska, približne od r. 3000 pr. Kr.* Bratislava: Eko-Konzult. ISBN 978-80-8079-125-4.

BAJZA, Jozef Ignác, 1755-1836. *Epigramy*. Jozef Ignác Bajza. Bratislava: Tatran, 1985.

ŽEŇUCHOVÁ, Katarína. 2016. *Jozef Ignác Bajza v kultúrnom a literárnom kontexte*. Bratislava: Slavistický ústav Jána Stanislava SAV, Obec Dubové. ISBN 978-80-89489-29-9.

HOLY NAME BIBLE: Containing the Holy Name Version of the Old and New Testaments. Revised by A.B. Traina. Brandywine, Maryland: The Scripture Research Association, 1983, s. 852.

SVÄTÉ PÍSMO STARÉHO I NOVÉHO ZÁKONA. 1995. Rím: Slovenský ústav svätého Cyrila a Metoda.

HROMNÍK, Cyril A. 2012. *František List*. Martin: Matica slovenská. ISBN 978-80-8128-029-0.

FORDINÁLOVÁ, Eva. 2015. *Otec a syn národa. Vzťah Jána Hollého a Ľudovíta Štúra*. Skalica: Záhorské múzeum. ISBN 978-80-85446-83-8.

TÓTH, Jozef. 2011. Reflexia ôsmej kapitoly diela Cyrila Hromníka: „Sloveni Slováci kde sú vaše korene?“ *Kultúra dvojtýždenník závislý od etiky*. Roč. XIV. č.11. s.9. ISSN 1336-2992. (online)

KAPLANOVÁ, Elena. 2012. Fenomén: historik Cyril A. Hromník. Slovensko. *Časopis pre Slovensko a slovenský svet*. Roč. XXXIV. č.3.s.18-19. ISSN 0231-7303.

TÓTH, Jozef.1995. *Človek Jób hovorí s diablom. Evanjelium apoštola Judáša*. Košice: Slovo. ISBN 80-85291-17-7.

DRASTICH, Miloš, 2016. Prastaré slovanstvo dôkazmi spisov. *Literárny týždenník*. XXIX. (37-38), 12-13. ISSN 0862-5999.

SEMEŠ, Anton.2014. *Nie sme tu odvčera*. Bratislava: International Association Semes – Semmes. ISBN 978-80-971683-4-6.

Anton Semeš, Vánius a Nitria pri Alexandrii

<http://sloveni.forumsk.com/t14-topic>